

6. Рябовол Л.Т. Гарантії прав та свобод людини і громадянина у зарубіжних країнах. Права людини в Україні: минуле, сьогодення, майбутнє: тези доп. учасників Всеукр. наук.-практ. конф. (Харків, 10 груд. 2020 р.). Харків, 2020. С. 22-25. (дата звернення: 07.05.2025).

7. АрміяINFORM ; URL: <https://armyinform.com.ua/2023/01/14/gromadski-organizacziyi-yaki-zahyshhayut-pravaukrayincziv-v-umovah-voyennogo-stanu/> (дата звернення: 07.05.2025).

8. Про стан розвитку громадянського суспільства України в 2021 році та його зміни на початку 2022 року: матер. щоріч. доп. / В. Потапенко та ін. ; за заг. ред. Ю. Каплан. Київ: НІСД, 2022. 56 с. (дата звернення: 07.05.2025).

Pantelieieva Anastasiia

1st year law enforcement student, group 102, the Educational and Scientific Institute of Law and Psychology, the National Academy of Internal Affairs

Scientific Adviser:

Bohutskyi Vadym,

Associate Professor of the Department of Business Ukrainian and Foreign Languages, the Educational and Scientific Institute of Law and Psychology, the National Academy of Internal Affairs, Candidate of Philological Sciences, Associate Professor

COMMUNICATION AS A SECURITY COMPONENT OF HUMAN ACTIVITY

Communication is a multifaceted phenomenon that encompasses various aspects of human interaction, from the personal to the global level. Your theoretical research is necessary for several reasons. First, communication includes various forms and methods of information transfer, and the rapid development of digital technologies requires the creation of new effective ways of interaction, as well as the search for tools to improve information exchange. Secondly, in order to understand the main mechanisms of communication, it is important to create effective models of the communication process. Thirdly, the development of new communication strategies is better to improve the quality of interaction, reduce the risks of misunderstandings and conflicts [1, p. 72].

Communication is constantly changing and developing, which creates certain rules for modern society and its transformation possibilities. Its importance is difficult to overestimate, especially in the conditions of the information society. The ability to effectively work for a person's success in various spheres of life [2]. The main task of communication is to promote the cohesion of society and its development. Scientist A. Turenne believed that communication is able to direct society to change and improvement, and its correct organization can lead to significant achievements in socio-economic, technological and other spheres.

The role of communication in the development of society has a dual character: on the one hand, it is a tool of development, and on the other, society itself forms certain communicative ties. As noted by Ye. Romanenko, communication is a powerful mechanism for creating systems that affect economic activity, intercultural relations, historical processes, and the social structure of society [3].

Scientist R. Mintz seeks the role of communication in accelerating social evolution. He notes that «communication in modern society is characterized by constant expansion, acceleration and globalization» [3]. The researcher emphasizes that the daily interaction between people worsens the development of society, helping it to progress. At the same time, communication itself is changing, becoming more large-scale and influential. More and more people join the communicative processes, thanks to which it is possible to solve both local and global problems. In addition, it allows rethinking known issues taking into account modern conditions.

Communication is dynamic and constantly evolving, setting certain rules for society. In the information environment, there is especially the ability to interact effectively. A person's success in many areas of life depends on his ability to find a common language with others.

The main purpose of communication in the modern world is its integrative potential. On the one hand, it contributes to the organization of society, on the other hand, it strengthens its unity [3]. This opinion was also held by the scientist A. Touraine, who believed that the correct use of communications can direct society to positive changes. If its mission is clearly formulated, it is possible to achieve significant progress in socio-economic, technological and other spheres.

Social communication plays an important role in the life of modern society and every person. It simultaneously or indirectly covers our entire sphere of life and activity. Thanks to social communication, the relationship between generations is ensured, social experience, culture and other assets are preserved and transmitted. As a means of organizing communication, it is also a management tool that reflects the functioning of the social mechanism.

In the process of social communication, four main interrelated tasks are performed:

- unification of individuals into social groups and communities, as well as integration of these communities into a single system of society;
- internal division of society into groups, communities, social organizations and institutions;
- delineation of different social groups and communities in the process of their interaction and communication, which contributes to a deeper awareness of their uniqueness and more effective performance of their own functions;
- creation of conditions and key components for the development, adoption and implementation of management decisions [4].

In general, modern society is constantly changing, and together with it, the methods of information transmission are transformed. However, the importance of communication cannot be overestimated, because it remains the main driver of progress. It is important to understand that communication plays a key professional role not only in the real world, but also in the digital space, where it is used for various purposes. In the conditions of rapid technological development, it is

important to preserve the values that emphasize the human dimension of communication.

References:

1. Kryvenko V. V. Komunikatsiia: poniattia, sutnist, zmist. Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho Natsionalnoho Universytetu. 2024. Vyp. 84, chastyna 1. pp.71-77.
2. Marketynhovi komunikatsii: pidruchnyk / N. V. Popova ta in. Kharkiv: Fakt, 2020. 315 p.
3. Romanenko Ye. Komunikatsiia yak neobkhidna skladova rozvytku suchasnoho suspilstva. Demokratychne vriaduvannia. 2012. Vyp. 9. URL: <http://nbuv.gov.ua/UJRN/DeVr> (date of access: 24.04.2024).
4. Krasniak O., Amons S. Sotsialni komunikatsii: osoblyvosti ikh zaprovadzhennia v period viiny. Ekonomika ta suspilstvo. 2023. Vyp. 48. URL: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-48-35> (date of access: 24.04.2024).

Півень Софія Іванівна

здобувач ступеня вищої освіти бакалавр 207 н.г. «Право» ННПП НАВС

Науковий керівник:

Бухтіярова Ірина Геннадіївна,

доцент кафедри адміністративно-правових дисциплін ННПП, кандидат юридичних наук, доцент

РОЛЬ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ПУБЛІЧНОГО ПОРЯДКУ ПІД ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ ТА ПІСЛЯ ЙОГО ЗАВЕРШЕННЯ

Повномасштабна агресія проти України поставила перед правоохоронною системою нові виклики, пов'язані з необхідністю перегляду правових механізмів, посиленням превентивної функції та адаптацією до дії особливого правового режиму [2, с. 131].

У період дії правового режиму воєнного стану правоохоронна діяльність набуває чітко вираженої адміністративно-правової спрямованості, оскільки зростає значення оперативного реагування на порушення публічного порядку, забезпечення комендантської години, контролю за пересуванням громадян, роботою об'єктів критичної інфраструктури. У таких умовах змінюються підходи до реалізації управлінських функцій правоохоронних органів: збільшується кількість адміністративних проваджень, посилюється превентивна складова діяльності, запроваджуються нові механізми регулювання правового статусу громадян і суб'єктів господарювання [1, с. 78; 3].

Нормативно-правова база, що регламентує адміністративну діяльність правоохоронних органів, зазнає суттєвих змін. Зокрема, вводяться тимчасові обмеження на права і свободи громадян, які мають відповідати критеріям необхідності, пропорційності та законності. Окремі адміністративно-правові